اعلان

ګرانو او قدرمنو لوستونکو پښتو ډاټ نيټ د دې کتاب سره ډيره خواري کړې ده او په ډير عاجزانه طور ئې تاسو ته دَ مطالعې په غرض ډالۍ کوی د دې کتاب بې اجازت نقل کول ، چاپ کول يا زمونږ نسبت ترې لرې کول نه صرف دا چې اخلاقی جرم دے بلکې ډير سخت منع دی

پښتونستان
پښتو ډاټ نيټ

Distribution ,posting or copying is strictly prohibited
without written permission of Pukhto.Net

Pukhto.Net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Presented By :
PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رُباعیاتو فهرست

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
رُباعی	۲۳۳	زما لېونتوب ـ روښانه مزل	۲۵۶
دُنیا ـ ذهن	۲۳۴	ننګ اؤراج ـ حېرت	۲۵۷
ژوند ـ زۀ ئې څۀ کړم ؟	۲۳۵	عقل ـ معمه	۲۵۸
ماشوره ـ ماده پرده ده	۲۳۶	د بُلبُل ژړا ـ قلم اؤغېرت	۲۵۹
جرګه ـ افلاطون	۲۳۷	پښتون ولی ـ څۀ شوې؟	۲۶۰
مینه مستېده ـ دیدار	۲۳۸	پښتون اؤزۀ ـ ځان سره	۲۶۱
خبر ـ مینه اؤوینه	۲۳۹	ننګ مې.... ـ رندې قافلې	۲۶۲
بې صبری ـ ځان سره غم	۲۴۰	خپل مرام ـ پښتو	۲۶۳
تکل ـ باجه ګی	۲۴۱	خدمت ـ پښتون یم	۲۶۴
زما میراث څۀ... ـ کوراؤګو	۲۴۲	روښانه سیاست ـ پت	۲۶۵
د نظر باز ـ لا ژوندیم	۲۵۳	د پښتو کانې ـ عَلَم اؤعلم	۲۶۶
څۀ وؤاؤ څۀ .... ـ دا قافله	۲۴۴	اودۀ ـ همت اؤاراده	۲۶۷
پښتو ـ د ننګ لار	۲۴۵	حېرت ـ حسن	۲۶۸
د وفا در ـ دوه ژخه	۲۴۶	زړګوتې ـ سیورې	۲۶۹
دُنیاداری ـ دا دین	۲۴۷	هستی ـ ورور وروړ نۀ شو	۲۷۰
یو درنګ دے ـ د چا شوه ؟	۲۴۸	زما ګناه ده ـ کږې لارې	۲۷۱
ماته غل دے ـ باتوریم	۲۴۹	زما مضمون	۲۷۲
خپل فن د بل نقل ـ نوې ګُل	۲۵۰	سرېتوب ـ دا ماحول	۲۷۳
دې خپل زړۀ ... ـ ډاکتره...	۲۵۱	د صحرا فریاد ـ ما رها کړه	۲۷۴
هیڅ ونۀ شول... ـ کته باز..	۲۵۲	دُنیا ګنده شوه	۲۷۵
نۀ وونه نا ـ چغه یم	۲۵۳	صحت اؤ... ـ د غېرت لېونے	۲۷۶
یوه قطعه ـ ما ورکوی	۲۵۴	قلم اؤجنده ـ کرسۍ اؤکند	۲۷۷
تور خنجر ـ عظمت داسې	۲۵۵	سره پښتو ـ د کور درغلی	۲۷۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
چې جرګه نهٔ ... ـ پښتو شته	۲۸۰		
د نیت پسات ـ تماشه ده	۲۸۱		
کوه چې څهٔ ... ـ مرګ اؤ ژوند	۲۸۲		
خپل سر ـ شا زلمے یم	۲۸۳		
زهٔ ـ په سپینه جامه تور	۲۸۴		
بس د ننګ ... ـ خپل پردی	۲۸۵		
بې ننګی ـ امتحان	۲۸۶		
د منزل غم ـ نهٔ د نن نهٔ د سبا	۲۸۷		
په سفرونو کښې د ... خرِ بتك	۲۸۸		
محبوبا د پښتو ـ حوُرې	۲۸۹		
د کوډر مازیګر ـ کوچی	۲۹۰		
اُولس اؤ حکومت ـ عجیبه ده	۲۹۱		
واعظ اؤ لیډر ـ سپینه جامه...	۲۹۲		
پنګه ـ کرل ربل	۲۹۳		
زما وینه ـ چاپلوسی	۲۹۴		
دا هوښیار؟ ـ تېر عمر	۲۹۵		
رښتیا لېونے؟ قلم زما عَلَم	۲۹۶		
لار د ښاغلو ـ زما باز	۲۹۷		
پښتانهٔ څهٔ .... ضعف اؤ سنګر	۲۹۸		
نوې مېدان ـ غم د پښتون	۲۹۹		
د پښتو چغه ـ غېرت	۳۰۰		
ملنګ ختلك	۳۰۱		

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعی

سنا د تخلیق لویه لمن کښېنې ربه!
ما پسخوی دا رنګارنګ دُنیا کی
ما ته زما د پښتو جوړه راکړه
زما د مینې اؤ د ننګ دُنیا کې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا

د زرّه دُنیا د میني ډکه د ښکلا دُنیا
د ګُل په پاڼو یو لحظه خوره مُسکا دُنیا
زما د ژوند د ناکړدو د لاسه سوې سوې
د وخت د جبر له څپېړو په ژړا دُنیا

ذهن

ذهن د فکر د تخلیق د پلوشو ائینه
زما د مینې د شعور د ولولو ائینه
د زمانې تورو لوګو پرې داسې لوبې وکړې
نن د غمونو، ارمانونو، د تیږو ائینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د آدم بابا نړۍ ته د جنت پیغام
زما تکل ئې د انسان د شرافت پیغام
کۀ په صحرا کښې یوه چغه شوه پروا ئې نشته
دا د پښتو د ننګه ډک مې د غیرت پیغام

PUKHTO.NET

زۀ ئې څۀ کړم

یو راته راشی، ځان راته وروړ کا
بل په کښې راشی، ځان راته یار کا
اوس ئې نور څۀ کړم، څۀ نه وو نۀ شول
کۀ ځان مې زوئې کا، کۀ ځان مې پلار کا

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوره

ډُنیا د سُود په لور کږه شوه
پښتو ترخه شوه، پېسه خوږه شوه
فېصله ټوقه، جرګه نخره شوه
ژندګی څڼه شوه، يو ماشوره شوه

ماده پرده ده

زړه راته وائی، چې ټول دی خپل کړم
مینه مې وائی، چې ښڼه دې ښکُل کړم
روح مې نعرې، کړې دا خو ماده ده
دا ستا جذبه ده، توره پرده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

د چا په ترخ کښې، غرض باجه ده
د چا مغزو کښې، بله نشه ده
ملنګه ځان ژاړې کۀ خاندې
ستا خو پښتو ده، ستا خو جرګه ده

PUKHTO.NET

افلاطون

د خیام اؤ د افلاطون وه معامله
فلسفیان ئې وو ولاړ په تماشه
ملنګ خپل سر ګروۀ، ترینه روان شو
وې چې دواړه یا ړاندۀ دی یا نشه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مستېده

یو د وخت نشو کښې هسې خندېدو
بل د فکر په جنجال کښې غمېدو
زما ذوق د ښکُلی سترګو نندارو کښې
د ژوند لوبه کښې په مینه مستېدو

دیدار

چا وې ګُل ښۀ، چا وې لعل ښۀ، چا وې یار ښۀ
هلته بیا جنت اؤ دلته کښې بازار ښۀ
ما وئیل د ژوندون لوبه د مرګ ویره
په دا منځ کښې ئې یو درنګ د یار دیدار ښۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر

یو به رقیب وی، بد به کتل کا
بل به حریف وی، بد به وئیل کا
ملنگ، ملنګ دے، کچکول کچکول دے
خیر ئې ژوندون دے، خیر به کؤل کا

مینه اؤ وینه

اے مجنونه! کړې خراب د لیلیٰ مینې
د نبکی لارې نۀ ګورې، نۀ ئې وینې
هغۀ وخاندل چې ډیر ښۀ یم ګلاپه!
چې په دې خبرو نۀ څښم د چا وینې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

دغه ژوند د محبوبا هغه قلا ده
چې په کومه لار ئې ځمه حېرانېږم
خو د خپل ننګ د نظر سره ځۀ وکړم
تنګ کۀ نۀ کېږې نو زۀ کله صبرېږم

ځان سره غم

وجود یخېږي، جذبات سړېږي
ذهن ګډوډ شي، فکر ورکېږي
د ښکار مرغان جالې ته راغلل
اوس نو د ځان سره غمېږي

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکل

قضا طوفان دے، اباسین چله
اسمان تورتم دے، په مزکه هله
کشتئ سورے ده، متې ستومانه
د الله فضله، خپله تکله

باجه ګے

د چا په ترخ کښې، یو باجه ګے ده
د چا په شونډو، بله شپېلۍ ده
د سُر اؤ تال، تمیز يې نشته
خو غږوي ئې، لوبه هرڅايْ ده
زړګیه ستا دې، د پښتو ننګ وی
کۀ مزکه اور وی، کۀ اسمان جنګ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما میراث څۀ شو؟

چرته شوې خوشحالۀ بابا! څۀ شوې باچا خانه؟
څۀ شوله! اؤ ولې؟ مارګله تر بدخشانه
غلو هر څۀ تالا کړل، کۀ کوربه ؤ هر څۀ وخوړل
زۀ د خپل میراث پوښتنه وکړمه د چا نه؟

کور اؤ ګور

چې جوړ مې نۀ شو د پښتو کور
ماته جوړ نۀ کړئ د خښتو ګور
خپلو پردیو داسې مې پرېږدئ
کۀ سپین وم، سپین بنۀ، کۀ تور وم تور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر باز

کهٔ وجود مې ټول بې وسه تش تصویر شو
د نظر باز مې لا تېز اؤ هواګیر شو
چې د حسن په ښکالو پوهـ شي ببر شي
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسیر دے

لا ژوندے یم

ه منډې پاتې، اس ئې پردے دے
لارې ړندې شوې، مېدان ډونګے دے
چې نهٔ صبرېږی، اؤ نهٔ پټېږی
خټك به څهٔ کړی، چې لا ژوندے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

څۀ وؤ او څۀ وۀ شول؟

عمرونه تېر شو، خو څۀ ونۀ شول
زاړۀ خوارۀ شول، نوی خوارۀ شول
کچکول ته ناست یم، رباب ته ګورم
خدایه! دا څۀ وؤ اؤ دا څۀ وۀ شول

دا قافله

ماته وائی راشه، چې ځو مکې ته
خپله ئې مخ دے، درمسالې ته
میرویسؔ خفه دے، خوشحالؔ غصه دے
دې خان ملا ته، دې قافلې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

اے زما د هلکوالی لېونتوبه!
نن واپس په منډه منډه راشه راشه
دې د عقل هوښیارانو ډېر خطا کړم
مرګے راوړه، خو پښتو، مینه وفا شه

د ننګ لار

د غرض دا قافلې ټولې رندې شوې
د غلو ډکې شوې، کږې شوې، هم وړې شوې
چې د ننګ، پښتو، انسان منزل ته رسی
هر چې شوې نو هغه ښې شوې هغه ښې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا در

زۀ ګدا نۀ يمه مئين يم، خوږې سترګې غواړم
ماته خو بس د ګل د مينې ډك نظر پكار دے
لاره كښې ډكې پيمانې اؤ مېخانې څۀ كوم
زما جنون ته خو د يار د وفا در پكار دے

PUKHTO.NET

دوه رُخه

چې ما وژړل تا وخندل نو ښه شوه
زما مينه كۀ كچه وه هم پخه شوه
زۀ دې خپل اولس ته خړ شادر كښې پرېښوم
ستا د غېرو د ''لالا'' بنګله كښې شپه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنياداري

چا وې وروري ده، چا وې ياري ده
چا په کښې ووې چې ديناري ده
ما چې پرې ځان له څۀ فکر وکړو
شا ته ئې ټوله دُنيا داري ده

دا دين

زۀ ئې په تش کتو کافر کړم
خپله ئې ځښې اؤ مسلمان دے
په يو کتاب کښې دوه مسئلې شوې
دا لا کوم دين دے اؤ کوم ايمان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو درنګ دے

وخت په هوا دے، نۀ حصاريږی
پرون دې لاړو، نن دې تېريږی
سبا ئې نشته، چې څۀ به کيږی
دغه يو درنګ دے کۀ دې ارزيږی

د چا شوه؟

د مُلا بانګ دے زما تپه ده
دا ئې ژوندون دے، دا ئې قيصه ده
دُنيا د چا شوه، عقبا د چا شوه
دا خو جګړه ده، دا خو لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته غل دے

خپله خو خیژی، بر تر اسمانه
پښې ئې چاپېر کړې، تولې دُنیا نه
دغه اوږ سترګے، لا ماته غل دے
لاس نۀ وباسی، مې له ګریوانه

باتوریم

خو په وینه د مزری په خوئی باتور یم
داسې ټینګ ولاړ په ننګ د خپل دستور یم
چې په فکر اؤ عمل کښې انقلاب یم
د پښتو مزاحمت یو سور سېلاب یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فن د بل نقل

دلته د ټپې د شعروفن ښائست کښې هرڅۀ شته
اے ورورہ! په مخ ورته پردی رنګونه مۀ تپه
دلته د مغرب د فن کچه نقلونه مۀ کوه
مونږ ته د پښتو د ګل غوټو مخونه مۀ تپه

PUKHTO.NET

نوې ګل

کۀ ډېر ئې تاؤ راتاؤ کړې خو ماتيږی ګورې نا
تس نس يو خو ننګو نه مو ورکيږی ګورې نا
خټکۀ ! کۀ رشتيا شو مونږ، دا هر څۀ به رشتيا شی
د وينو په دې ډنډ کښې به يو نوے ګل پېدا شی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګیه! ته چې، دُنیا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څۀ کوې؟ دا څۀ کوې؟

هسپتال کښې

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړۀ لاړ خفه شو
په مرض نۀ دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وینو یوړو
هغه ئې لاس کښې را اپوته شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګيه! ته چې، دُنيا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څۀ کوې؟ دا څۀ کوې؟

هسپتال کبنې

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړۀ لاړ خفه شو
په مرض نۀ دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وينو يوړو
هغه ئې لاس کبنې را ۰اپوته شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيڅ ونۀ شول خو وشول

چې څۀ مې کړے شول، هغه مې وکړل
چې څۀ پکار وو، هغه ونۀ شول
لار مو د وينو، بلې ډيوې کړې
کۀ هيڅ ونۀ شول هم ډېر څۀ وشول

PUKHTO.NET

کټه بازيم

زۀ د خپلو هسکو تورو غرونو کټه باز يم
دا د غرضونو لبونی مې ښکار کوي
زۀ د کړلېچونو، غورځنګونو شين زمرے يم
دغه دوکه شوی ړانده ما هم بار کوي

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

نۀ وو نه نا

زۀ د خورې چينې په غاړه به له تندې مرمه
چې د ديدن په وخت نۀ "هو" کوې نه "نا" کوې
زۀ مجنون نه يمه پښتون يم، سوال کوّلے نۀ شم
تۀ لېلٰی نۀ ئې پښتنه ئې، نو حيا کوې

چغه يم

چغه يم خو ژوندون د خپل مرام يم
د بشر[۱] په ورورولۍ کښې د خپل قام يم
مرګ اؤ ژوند زما د لارې مرحلې دی
زۀ روان د پښتنو په ننګ و نام يم

۱. انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه قطعه

د زلفو په تيڼرو کښې ستا د سترګو په ډيوو کښې
مزل د مينې کيږي د منزل د لپونو
زړو مئينو! لر ګودر کښې ګرمه ګډا غواړي
په بر ګودر کښې چغه د مېوند د لېونو
اسمان به خپله چار کوي ختګه تۀ خپل کار
ډولۍ به ګورې بائبلې د اغيارو په اسرو

ما ورکوی

ماته ربّ راکړے د جنت په شانې کور دے
دا چې د اسمان د کهکشان غوندې روښان دے
ماته خدائې راکړے د وطن مړنے ورور دے
دا چې د غېرت اؤ شرافت ښکلے انسان دے
نن"لالا" "چاچا" په هر څۀ سترګې پټوی
ما ورکوی ځان له په ما لارې جوړوی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خنجر

دا چې د نړۍ دې بحرانونو لېونی کړل
هر خوا ته ړاندهٔ کاڼهٔ چکونه لګوی
ما، زما تاریخ، زما ټاټوبې هېروی
لویه پښتونخوا رانه په مکر پټوی
ماته په سینه راننه باسی تور خنجر
پښې کښېږدی د خپل غرض زما د ژوند په سر

عظمت داسې

ستا د خوږو ښو لشو کښې کهٔ عادت داسې دے
زما د مینې په زخمونو کښې عزت داسې دے
د غزل فن کښې د ژوند هسې د ښائست په ژبه
د لوړ ژوندی شاعر کمال داسې، عظمت داسې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما لېونتوب

اے زما د پښتون والي لېونتوبه!
نن په څنو څنو زر راپسې راشه
دې د عقل هوښیارانو ډېر خطا کړم
مرګے راوړه، خو پښتو، مینه، وفا شه

روښانه مزل

کاروان د غلو شو، تګ د پردو شو
سترې زړګیه! وخت د تیارو شو
لاره کښې کښېنه، اسمان ته ګوره
کۀ دې مزل، په رڼیدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ اؤ رواج

زما ژوند چې احتجاج وه احتياج شو
کلے هغه دے خو بل شانې رواج شو
ننګه! ووايه چې ستا نو کومه لار شوه
چې بدل د زمانې درته رواج شو

حيرت

ما خو وې چې ژوند اؤ سر به ترې قربان کړم
مرګ به مينه اؤ وفا د خپل جانان کړم
زمانې چې پرو بال راځنې پرې کړل
بې وسې مې نن په دوه ؤ کښې حيران کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل

زړه د وینې اؤ د مینې ائینه ده
ذهن بس د ژوند د لوبو پیمانه ده
په دا منځ کښې چې ئې زۀ یمه نو څۀ کړم
عقل خپله یو ناحله معمّه ده

معمه

علم یا ویره شی اؤ یا 'اسره شی
ژوند مخمصه شی، تک معمه شی
سرے حېران وی اؤ حېران لاړ شی
نو نۀ هغه شی اؤ نۀ دغه شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بُلبُل ژړا

يو بُلبُل مې د ګُلو سيورى ته ليدو
خوزېدے نۀ شو، په ځائې به رپيدو
ما وې والوځه! ښائست ته ګډا وکړه
دۀ خپل ځان ته وکتل او ژړيدو

قلم اؤ غيرت

خپل بې احساسه، ياران بې پته
پردى بې مخه، اغيار بد نيته
کچکول دې کوز کړه، رباب دې کښېږده
قلم راواخله، خپله غېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون ولی

خان کاکا هر څۀ هر څۀ پرېښول ممبرۍ پسې
مُلا محراب اؤ منبر هېر کړل په کرسۍ پسې
خلقه د خوارو زار ملنګ دې وچ تندی تۀ ګورئ
دے زوړ کچکول لاګرځوی پښتونولۍ پسې

څۀ شوې؟

جنډې رېبرۍ، د پښتو نۀ شوې
چغې شوې ډېرې، د عمل نۀ شوې
چې نۀ د جنګ شوې اؤ نۀ د ننګ شوې
کۀ ښکلې ډېر شې نو هم د څۀ شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون اؤزه

خندل مې وکړل نو د خندا شوم
ژړا لیکمه چې د ژړا شوم
ما د پښتو، لېونتوب وکړو
پښتو زما ئې اؤ زه د ستا شوم

ځان سره

وجود یخیږی، جذبات سړېږی
ذهن ګډوډ شی، فکر هېرېږی
د ښکار مرغان، جالو ته راغلل
اوس نور د ځان، سره غمیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ مې راپسې دے

نن ژوندون د محبوبا هغه قلا ده
چې په کوم لورې ئې ځمه حېرانېږم
ولې ځۀ وکړم چې ننګ مې راپسې دے
تګ پرې نۀ کېږي، خو زۀ چې نۀ صبرېږم

ړندې قافلې

يو خوا ذهن اؤ زړۀ سترې تجربې دي
بل خوا وخت وائي چې نوې مرحلې دي
اے د ننګ اؤ د شعور احساسه وايه!
لاره شته خو دا ړندې چې قافلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل مرام

اې غېرته! وایه ته به پکښې څه وائې؟
زړې غوارې که څه نوې راته ښائې؟
دا تار تار دستار به ملا ته کمربند کړم
که د خپل مرام په سمه لار مې بیائې؟

پښتو

د ننګ لاره کښې هم تخت وی هم تخته
که دا نه منې نو دېخوا مه راځه
پښتو دا ده چې د ننګ سودا ونه کړې
مرحله به هم خوږه وی هم ترخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت

راته وائی اس تیار دے راسوریږه
بس د زور اؤ زر په بادو وپړسیږه
ورته وایم د خدمت زین راته ګوره
د دولت خیرې مۀ کوه ورکیږه

پښتون یم

راته ښائی ښې ښنګلې ښکلے سمون
لمسوی زما دا خواروزار ژوندون
ورته وایم لږ په خِیر راته اوګوره
زۀ پښتون یمه، پښتو یمه، پښتون

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه سیاست

مینه رانه پت غواړي، وطن رانه خدمت غواړي
یه! ملګرو داسې سیاست نوې حکمت غواړي
راشئ چې دا مینه اؤ غیرت سره جرګه کړو اوس
وخت ګورې نن داسې یو روښانه سیاست غواړي

پت

دا د ژوند کړې وړې اؤ اُوږدې لارې
چې په هر قدم کښې ډېرې خطرې دي
خو چې مخامخ د پت، مینې، منزل وي
نو د ټولو شیرینیو نه خوږې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو کاڼی

کۀ هغو په لاس کښې مم راته نيولی
ما په زړۀ کښې ورته ننګ و پت ساتلی
وخت کۀ هر څو د چپو چپو سېلاب شی
د پښتو کاڼی سيند نۀ دی بهيولی

عَلَم اؤ قلم

سوال پېدا دے، نن د ژوند په لوئې مېدان
نن حالاتو کښې قلم بنۀ کۀ عَلَم بنۀ
ما چې ډېر فکر په هره سطحه وکړو
اے ساده خلقه! علم ته هم قلم بنۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوده

موسم ښـهٔ دے، خاؤره ښـه ده، تخم ښـهٔ دے
ولی ما سره کهٔ غم دے نو دا نهٔ دے
د نن کر اؤ د سبا فصل به څهٔ کړم
چې قـُلبه ورانه، دهقان ئې لا اودهٔ دے

همت اؤ اِراده

د موسم اؤ د حالاتو خپل عادت وی
خو خبره د خپل نیت اؤ د همَت وی
کهٔ همَت اؤ اراده په خپل سمون وی
نو بدل شی کهٔ اسمان وی کهٔ قسمت وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرت

دا الزام چې په قسمت دے
بدبختي نۀ ده، غفلت دے
کۀ همّت پکښې پیدا شو
خره خاؤره هم جنت دے

حسن

زړګیه! جوړ ئې، لـکه د مینې
نۀ چې د غوښې، نۀ چې د وینې
بیا نۀ په ځان ئې، نۀ په جهان ئې
چې حسن کسې، چې ښکلی وینې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرګوټي

شپه توره تپه، موسم طوفان دے
په کور جړې ده، محشر جهان دے
زړونه خيرن دي، سترګې بدلې
زرګوټي نر دے، چې لا روان دے

سيورے

کۀ دا کاروان وی، دا ئې خاروان وی
دا ئې رفتار وی، دا ئې ياران وی
سترې زړګيه! سيورے ترې بنۀ دے
کۀ د پلوشې وی، کۀ د دالان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هستي

د هستۍ دا مسئله يو معمه ده
مخمصه ده چې نۀ هغه ده نۀ دا ده
د دُنيا ژوند د درياب په مخ حُباب دے
قيام نشته، نۀ اختيار شته، نۀ بقا ده

وروړ وروړ نۀ شو

دا د ابليس جاله شوه نن د آدم کور نۀ شو
دلته کښې هابيل قابيل وروڼه وو خو وروړ نۀ شو
ټول هاديان ئې ستړی کړل هر کتاب ئې وخوړو
تور دلته کښې سپين نۀ شو، سپين دلته کښې تور نۀ شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګناه ده

بس نۀ خپل ته ګوته نیسم نۀ پردو ته
ګناه نشته نۀ هغو ته، نۀ دغو ته
زما جرم زما خپل ړوند اعتماد وۀ
چې خوشحال ومه د نورو بوساړو ته

PUKHTO.NET

کږې لارې

ما ولیدې چې ځی، ځی د رقیب کالۀ ته رسی
دا لارې د دیدن مو پاکه خدایه! داسې غلې شوې
دا هسې نه چې ورځ ئې د مئین د جنازې شی
دا شپې چې بلاګانې شوې، تیارې شولې اُوږدې شوې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مضمون

زما مضمون زما خواهش، نمود، ریا نهٔ وی
زما په ذهن خو راځی، ولې زما نهٔ وی
چې د حالاتو په تود بټ کښې زما زړهٔ نینه شی
یا په ټوپونو شی، یا وچوی، یا ټقار جوړ کړی
فکر اؤ خیال ورته جامه احساس ئې رنګ پیدا کړی
قلم راپاځی د الفاظو نه اشعار جوړ کړی
بیا ستاسو خوښه ده چې دغه کوم مضمون بولئ
کهٔ د شاعر انسان په خُله ئې جګرخون بولئ

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېتوب

عجیبه غوندې موسم شو
باران وینې، ورمې اور شو
سرې توب لاړو دهشت شو
نه ورور پاتې شو، نه کور شو

دا ماحول

چې ژوندون د بې ارزې شو
چې مرګے د بیوسې شو
لویه خدایه! لویه خدایه!
دا ماحول مې تیزندې شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صحرا فریاد

چې پښتو سود اؤ سودا شوه
د بیوپار په دې دنیا کښې
د غیرت چغه بس پاتې
یو فریاد شو په صحرا کښې

ما رها کړه

لویه خدایه! لویه خدایه!
اخر ستا یم څۀ خو راکړه
ګنې څه هر څۀ دې واخله
ما تنها کړه، ما رها کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا ګنده شوه

خدایه! دا دُنیا خو دې پوره قصاب خانه شوه
پاکه د ادم، دا خونه لاړه ښه ګنده شوه
دا د ژوند لمنه ټوله څیرې ویرې لاړه
یو خوا زور او زر حکم شو، بل خوا ته فتوه شوه

هر چا ځان ته خپل معبود د خپله لاسه جوړ کړو
ګوره استعمال په کښې کعبه او کلیسه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت اؤ غېرت

صحت وائي چې د کټ نه مۀ کوزېږه
غېرت وائي پاسه پاسه وزغلېږه
د دې هر څۀ سره زۀ ښۀ پوهېدے شم
وخته تۀ راشه نور مۀ اپوته کېږه

د غېرت لېونے

زۀ د خپل بابا د وينې يو زلمے وم
د مرام لار کښې د مينې ننګيالے وم
چې مې تول عُمر صحرا کښې مزل وکړو
لکه زۀ چې د غېرت يو لېونے وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره پښتو

کله سر ته راته کښيني، کله پښتو ته
ما راکاږی له ترخو څنې خوږو ته
دوی ته خږ يم، اوبې ترې خو ښکاريږم
ولې نه ګوری زما سورکی پښتو ته

د کور درغلي

ولې ګوته هسې ونيسمه چاته
چې مورچه مې خپل لښکر کړه راته ماته
چې په کور کښې د نيتونو درغلي وی
هيڅ ګيله نه ده پکار د بل پسا[۱] ته

۱. پسات، فساد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وینا

نهٔ خفه یم، نهٔ مایوس یم، نهٔ پښیمان یم
دغه ګډو وډو چارو ته حېران یم
کهٔ د وخت روغ لېونی ترې سبق واخلی
لګیا ځکه په وینا اؤ په بیان یم

شلیدلے کټ ولې؟

نن هم ژوند د پاره مرګ ته غاړه ووځم
کهٔ د ننګ مېدان جوړېږی ورته ووځم
خو کهٔ لوبه د چل ول د سود سودا وی
خپل شلیدلی کټ ته لاړمه پرېوځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې جرګه نۀ شوه

اے بابا ! چې توره ونیوه زنګونو
قلم ګرځي د اغیارو په رنګونو
چم پردے شو اؤ جرګه مرکه نۀ شوه
کومه لار شوه د پښتو اؤ د ننګونو؟

پښتو شته

چغه شته حساب کتاب د معاملو شته
شنۀ باغونه د وعدو اؤ د دعوو شته
خو ساده غونډې جواب به ئې څوك راکړي
چې په دې قبر "شکرې د پښتو" شته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیت پسات

چې یارې کښې ګرېوان خیرې، بنګړی مات شي
نو خوندونه خو د مینې هله زیات شي
ولې دا لا کومه لوبه په کښې وشي
چې په نیت کښې راپیدا چرته پسات شي

تماشه ده

تماشه ده څوک محمود شي، څوک ایاز شي
د خبرو وخت کښې هر یو کټه باز شي
خو چې سود أؤ زیان له ورایه رابنکاره شي
د تنزرې غوندې ګېر په خپل اواز شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه چې څۀ کوې

څۀ مې نۀ دی کړی، ووایه چې ئې وکړم
ولې زۀ د پټ پټونی لوبه نۀ کړم
چې دې سترګې شوې په نوی دود بدلې
تۀ کوه چې څۀ کوې زۀ به دې څۀ کړم

مرګ اؤ ژوند

کۀ خفه، کۀ ګیله من یم، کۀ غصه یم
خو ولاړ هم په لښکر هم په مورچه یم
ماتېدے نۀ بدلېدے نۀ خرڅېدے شم
چې پښتو ئې مرګ اؤ ژوند دے زۀ هغه یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سر

ګرځېدلے هم په غرۀ يم هم په سمه
در په در مې د ليلٰی د ديدن طمع
هره هڅه، هر تکل مې هر خوا وکړو
خپله غمه! په خپل سر ئې زما غمه

شا زلمے يم

دا خټکٓ چې نن په کور کښې بوډا ښکارى
د ننګ چغې ته مېدان کښې شاه زلمے دے
ګُله! دے به چاته هغه، چاته دا وى
خو چې ستا خبره راشى، لبونے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه

په راستۍ، په خوشحالۍ ورسره خم
د خدمت د ابادۍ به ئې منم
خو کۀ پټ ئې بیا په بده باندې پیاز وۀ
نۀ منم، نۀ خم، نۀ اؤرم، نۀ کوم

په سپینه جامه تور

خپلو ونۀ پېژندو، ښۀ ئې وزپلو
پردو وپېژندو ډېر ئې ووهلو
د خټک د ننګ د عمر دا سزا شوه
چې په سپینو جامو تور کړو پردو خپلو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د ننګ مېدان

څۀ به جنده کړم، څۀ به لښکر کړم
خپلو ترېور کړم، پردو کافر کړم
څۀ شوې زما، د ننګ مېدانه!
چې سر قربان کړم، زندګی درکړم

خپل پردي

ژوندون ډېر صفا په غُرزو پُرزو تېر شو
ذهن ژوبل، غم سېوا شو، فکر ډېر شو
خټک کور ته بس يوه خبره راوړه
پردي ووهلو، خپل ئې په سر تېر شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګی

چې ننګ سودا شي، مينه دُكان شي
هېره پښتو شي، پاتې مېدان شي
څۀ به اټك شي، څۀ به خيبر شي
څۀ به هېواد شي، څۀ به افغان شي

امتحان

وائي راپاڅه وخت د مېدان دے
وايم تياره ده، ذهن حېران دے
ننګ اؤ شعوره! تۀ رامدد شه
پېښه لانجه ده، لوئې امتحان دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل غم

پردی پردی دی، خپلو کښې چل دے
اولس اوده دے، کلی کښې غل دے
د غېرت چغه په شور کښې ورکه
غم د مزل دے، وير د منزل دے

نۀ د نن نۀ د سبا

په اسرو اسرو، بانو بانو خطا شو
ځان اؤ قوم ته نۀ د دين نۀ د دُنيا شو
چا مونږ خرڅ کړو اؤ په چا باندې دوکه شو
کۀ پوهېږو نۀ د نن نۀ د سبا شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سفرونو کښې د وطن یاد[1]

راشه راؤړه ډک کندول سپینې شوملې
چې مې هېرې شي پردی، شونډې کاسې
زما خپلې ګُل غوټی، به وی شاربلې
تورې سترګې، غوړې څټې، سرې غُنچې

چې مستی مې د پښتو په خوند پوره شي
رانه هېره دا پردی، پردی، نخره شي

---

[1] سوچي- قفقاز- کوهِ قاف کښې-

خړبتک

خړکے بتک راواړوه دهقانه!
چې په لپه اوبۀ وڅښمه لتانه
په هر ګوټ کښې ئې زما د خاوړې خوند وی
مېخانه دې وی د دې مخکښې ویرانه

چې نشه پکښې زما د شنو چینو ده
اؤ مستی پکښې د ننګ اؤ د پښتو ده

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبا د پښتو

چې کلبونو کښې مستۍ نخرې کوی
دا کلك سترګې حیاګانې خرڅوی
د خپل کلی دُرخانۍ ته به ئې لوګے کړم
کۀ ځانی د کوهِ قاف ښاپیرۍ وی

د سپوږمۍ نه هم ښائسته ده په رڼا کښې
چې حیا ده د پښتو په محبوبا کښې

حوُرې

په بانه مانه چې ساګو ته راغلی
څومره ښکلې دی دا پېغلې مې د کلی
تورو سترګو کښې ئې پټه مینه خاندی
یوې بلې ته لګیا دی غلی غلی

چې هم حسن شی هم مینه هم حیا شی
داسې حوُرې به لا بل چرته پېدا شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګودر مازيګر

دا ملالۍ پټ پټ کوم خوا ته کتل
دا د چا د شپېلۍ ځغ ئې اورېدل
چې منګې ئې ترې په مزکه راګزار شو
دا حېرانه شوه نوکونه ئې چيچل

د ګودر مازيګرې کښې دا قيصې وې
د وطن د سيند د لارې دا مزې وې

کوچۍ

کوچۍ چې د کيږدۍ سره ولاړه وې سپوږمۍ وې
چې کوچ کوې روانه وې نوښۀ مسته هوسۍ وې
د خپلې قلا منځ کښې ناسته ښکلې ښاپيرۍ وې
د ننګ د جنګ په وخت کښې د سوُر تندر ملالۍ وې

د لوړ نيکۀ د وينې يوه پاکه دُردانه وې
زمونږه د پښتو د مينې جوړه خزانه وې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُولس اؤ حکومت

حکومت تشې وعدې دی یا دعوې شوې
سیاست هسې خبرې شوې، دوکې شوې
د اُولس حالت د دوی ترمنځه دا دے
د خاروی د قصابانو کره شپې شوې

PUKHTO.NET

عجیبه ده

لبن دبن واشنګټن کښې وی
خرخ دلته پاکستان شی
غرقه اکبرپوره شی
تیراه کښې چې باران شی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

واعظ اؤلیډر

ملك په قرضو کښې غرق دے
اولس د لوږې نه مری
واعظ د حورو غم کښې
لیډر کرسی خپلوی

سپینه جامه توره قیصه

وخت په چغه وائی اے غریبه وروره!
چې ورځې چرته نو خپل ځادر ته ګوره
غلا به دوی وکړی اؤ تا به پکښې غل کړی
د غټانو جامه سپینه، قیصه توره

PUKHTO.NET
PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنګه

داسې تش کچکول دې ولې دے ملنګه!
ته خو هم راغلې د سرو زرو له درنګه
ما وې واوره ځان په دې خبره پوه کړه
"پنګه، پنګه، د غټانو کور ته پنګه"

PUKHTO.NET

کرل رېبل

تور ته ځمه، سپین ته ځمه، زیړ ته ځمه
د جانان د کور پوښتنه ترې کوُمه
هر یو ماته در د خپلې لیلٰی ښائی
اوس په منځه لار کښې ناست کرم رېبمه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وینه

دا منم ډاکټره! پاکه زما وینه
د مرض پکښې څۀ نشته، څۀ به وینه
خو د ننګ یو جراثیم پکښې ضرور شته
دا چې ما هم زوروی، هم سوزوینه

چاپلوسي

راشئ خلقه راشئ! نن په کلي، کښې اشر دے
یو مست په خبرو، بل په لښته، بل په جر دے
ګېټه د بادار ده، خوارو زار پکښې دلېرې
غټ چاپلوس ته وګوره، له ټولو معتبر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هوښيار؟

د قام ننګونه، چې ورې بازار ته
نۀ ګوري ځان ته، نۀ نيکۀ، پلار ته
اے د پښتو، د پت جنونه!
وايه څۀ وائې، دغه هوښيار ته؟

تېر عمر

چې عمر تېر شي، تن مرضونه
ژوند محتاجي شي، فکر غمونه
ساده زړګيه! ومنه پوهه شه
چرته ټوپونه، څنګه کارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا ليونے؟

ليونے به لا بل څنګه وی عالمه!
زۀ ئې غم خورمه دا تول رانه بې غمه
چې په ګټو، لوټو، غنو مې څوك اُولی
زۀ مُسکے شمه دُعا ورته کؤمه

قلم زما عَلَم[١]

زما يو بابا قلم دے، بل عِلم دے
ما په دواړو سم خوړلے يو قسم دے
کۀ عِلم رانه څوك واخلی غم ئې نشته
زما لاسو کښې مې توُره، خپل قلم دے

١ جنډه، نشان، بيرغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار د بناغلو

کور د بهرامؔ شو ملك د مغلو
ننګ د غرض شو، جنګ د کړېلو
د وخت خوشحالهٔ ! په غرهٔ کښې کښېنه
اوس لارې څاره، د چا بناغلو

زما باز

کهٔ وجود مې ټول يې وسه تش تصوير دے
د نظر باز مې هم تېز دے، هم قجير دے
چې د حسن په ښکالو پوهـ شی ببر شی
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسير دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانۀ څځۀ شول

عمرونه تېر شول خو ځځۀ ونۀ شول
زاړۀ خوارۀ شول، نوی خوارۀ شول
وخت د قُلبې دے، موسم د کر دے
فصل ئې ژاړی، پښتانۀ ځځۀ شول

ضعف اؤ سنګر

د زوړ عمر ضعیفی مې غورزوی
احتیاج مې شل کوی اؤ ماتوی
د ننګ وینه رانه ګرم سنګر غواړی
عمر جبر مې په کټ کښې سړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې مېدان

بار د عمر راته تن اؤ بدن زوړ کړو
بې وسۍ مې هغه ګرم ژوندون سوړ کړو
پاکه خدايه! چې دا څۀ لوبه راؤشوه
زۀ د کټ شومه، وخت نوې مېدان جوړ کړو

غم د پښتون

دُنيا اړې ګړې ده
چار د ملك بې سمون دے
چې کور اؤ ورور ئې وران دے
غم مې د خپل پښتون دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو چغه

دا د ګل مینه لیونۍ ده که دا زۀ لېونے
چې تش په بوی پسې تر څوکو د ازغو لاړمه
هلته منصور غوندې د ښکُلی د دیدن اواز وۀ
چې زۀ تر دار پورې په چغه د پښتو لاړمه

PUKHTO.NET

غیرت

نور خپل دولت چیچی، ما خپل غربت چیچی
دُنیا مچۍ ده، هر یو حالت چیچی
زۀ ئې نۀ غم کړم، نۀ ترې وېرېږم
نۀ وروستو کېږم، ے چې مې غیرت چیچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ خټکؔ

په چم کښې د غټانو یو ملنګ غوندې خټکؔ وهٔ
تپوس وکړۍ، چې سپو خوئې خوړلے چرته نۀ دے
نن ټول سړی خوارۀ د کلی خپلو کښې لګیا دی
اے خوارو! راپیدا ئې کړئ دا نن وخت د هغۀ دے

PUKHTO.NET

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library